

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 282. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm9120.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

283Dengang regierede der en Kong Alf paa Hedemarken, og en Kong Bjørn i Vigen, som havde hver sin navnkundige Søn: Alf havde Asmund, og Bjørn Asvid. Nu hændte det sig engang, da Asmund var ude paa Jagt, og havde ikke Lykken med sig, at han, enten i det han fulgde med Mynderne, eller gik med Garnet, blev skilt fra de andre Skytter, og da imidlertid Mørket faldt paa, foer han vild paa en afsides Fodstie, vankede om paa store Bakker og Bjerger, mistede sin Hest, fik sine Klæder revet i Pjalter, og maatte opholde Livet med Paddehatte og Svampe. Omsider var han dog saa heldig at træffe paa Kong Bjørns Høvdingsgaard, og der blev han snart saa indtaget i Kongens Søn, at de svor hinanden evigt Venskab og Stalbroderskab, og det med det forfærdelige Løfte, at hvem af dem der overlevede den anden, skulde lade sig begrave med ham. Dette Løfte, som viser, hvor indtagne disse hovedheede Ungersvende var i hinandens Selskab, kom ogsaa virkelig til at gaae i Opfyldelse, thi Asvid døde, og da man jordede ham med Hest og Hund i en Hule, lod Asmund, for ikke at bryde sin Eed, sig levende begrave med ham, men tog dog Mad med sig, for at opholde Livet.